

[Ib Thyregod.]

skulle gennemføres en sanering på 2.000 boliger om året, deraf 1.000 i København; det vil altså sige, at vi på nuværende tidspunkt skulle have saneret ca. 5.000 lejligheder i København. Det reelle er, at der næsten ikke er gennemført en eneste sanering; der har været visse formelle vanskeligheder; der skal godkendes byplansvedtægter o. lign., og det har trukket ud. Jeg rejste derfor for nogen tid siden over for den højtærede boligminister spørgsmålet om en hurtigere fremgangsmåde, men vi er desværre ikke kommet videre i dette spørgsmål; situationen er stadig den, at saneringen er gået næsten i stå.

Endelig vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, som nævnte sine udtalelser i forbindelse med debatten om ejerlejlighederne i sin tid. Jeg vil gerne minde om, at det ærede medlem da sagde, at det var lidt utidigt, at venstre og det konservative folkeparti rejste disse spørgsmål, fordi statsministeren i åbningstalen havde bebudet en undersøgelse heraf; det var altså synspunktet, som blev fremhævet dengang. Jeg vil også gerne nævne, at der ikke er tale om, at vi har foretaget nogen afpresning ved boligforliget; vi har fundet det rigtigt, at der blev gennemført dette princip om ejerlejligheder, og det er rigtigt, at der ikke i selve udvalgsbetænkningen i forbindelse med forliget står noget nærmere om, hvordan lovforslaget skal udformes, men det bør dog have et reelt indhold, og dertil hører efter min opfattelse, at det får et videre omfang end anført i lovforslagets § 10.

Thestrup: Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen nævnte det forhold, at når lejerne i en ejendom køber denne ejendom og kommer til at eje lejligheder dér, vil det give en større udgift for dem i betaling for boligen end den, de har i øjeblikket. Det er naturligvis rigtigt, men man må jo ikke glemme, at der i denne større udgift indgår deres andel i prisen for den pågældende ejendom.

Det ærede medlem spurgte mig, hvorfra jeg vidste, at det var et udbredt ønske i befolkningen, at der kom en lov om ejerlejligheder. Jeg har igennem det sidste par år

holdt en lang række møder om ejerlejligheder, og dér har jeg mødt, jeg kan sige en ganske overvældende tilslutning, og jeg har indtryk af, at alle steder, hvor mine partifæller har holdt møder om ejerlejligheder, har de ligeledes fået en ganske overordentlig stor tilslutning. Jeg er virkelig af den opfattelse, at det er et udbredt ønske, at man får indført ejerlejligheder.

Må jeg sige til det ærede medlem fru Else-Merete Ross, at det fremgår jo af betænkningen, at såvel det ærede medlem hr. Finn Poulsen som jeg subsidiært har tiltrådt det forslag, som det ærede medlem har fremsat dér.

Det ærede medlem hr. Arne Larsen sagde, at enhver ejer vil bestræbe sig for at få den højest mulige pris for sin ejendom, og derfor vil han sælge til dem, der kan betale mest, og forholdet vil blive, at de dårligst stillede lejere derfor vil få vanskeligt ved at skaffe sig tag over hovedet eller i det hele taget vil få vanskeligt ved at få et sted at være. Dertil vil jeg gerne sige, at så længe vi har boligrestriktionerne, opsigelsesforbuddet, kan ejeren jo kun sælge til lejerne i ejendommen, idet han jo ikke kan sige de andre op. Det er naturligvis rigtigt, som det ærede medlem mener, at hvis først en ejendom er gået over til at blive ejerlejligheder og så disse ejere igen sælger, vil de naturligvis søge at få så meget for deres ejendom som muligt. Her vil jeg dog gøre det ærede medlem opmærksom på, at man har dog vel stadig den begrænsning, som er nævnt i lov om leje § 119, dusørreglen. Den må utvivlsomt komme til at gælde også i de her foreliggende tilfælde, så længe vi har huslejerestriktionerne.

Den højtærede minister sagde — og det kan jeg da fuldstændig give den højtærede minister ret i — at det er meget ofte, at vi står over for et udbredt ønske, som vi ikke kan imødekomme. Men hvor det er sådan, at der er et udbredt ønske og dette kan imødekommes uden nogen skade, må det dog være rimeligt, at vi søger at imødekomme det.

Endelig vil jeg sige, at jeg nærer ingen bekymringer for, at dette forslag skulle ramme det sociale byggeri. Jeg tror stadig, at der er et vidt og stort felt for det sociale byggeri, og der gælder stadig den bestem-